

Rozsudek Vyššího vojenského soudu ze dne 28.08.1975, sp. zn. To 164/75, ECLI:CZ:VVS:1975:TO.164.1975.1

Číslo: 58/1976

Právní věta: V případě ukládání souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 tr. zák. skutečnost, že pachatel byl ve výkonu trestu odnětí svobody uloženého zrušeným rozsudkem, není důvodem pro zařazení pachatele do druhé nápravně výchovné skupiny podle § 30a odst. 2 písm. b) tr. zák.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 28.08.1975

Spisová značka: To 164/75

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Trest souhrnný, Výkon trestu odnětí svobody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 35 ods. 2

§ 39a ods. 2 písm. a

§ 39a ods. 2 písm. b

§ 39a ods. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1976 sb. rozh.

V případě ukládání souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 tr. zák. skutečnost, že pachatel byl ve výkonu trestu odnětí svobody uloženého zrušeným rozsudkem, není důvodem pro zařazení pachatele do druhé nápravně výchovné skupiny podle § 30a odst. 2 písm. b) tr. zák.

(Rozsudek vyššího vojenského soudu ze dne 28. 8. 1975 sp. zn. [To 164/75.](#))

Vyšší vojenský soud k odvolání obžalovaného zrušil rozsudek vojenského obvodového soudu ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a vyslovil, že obžalovaný se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. do první nápravně výchovné skupiny.

Z odůvodnění:

Rozsudkem soudu prvního stupně ze dne 23. 7. 1975 byl obžalovaný uznán vinným trestným činem ohrožení státního tajemství podle § 106 odst. 1 tr. zák., protože v přesně nezjištěnou dobu od ledna 1974 do 27. 7. 1974 v P. úmyslně vyzradil občanu Z. N. údaje vojenského charakteru, jež ve svém

souhrnu podle znaleckého posudku tvoří předmět státního tajemství.

Za to byl odsouzen podle téhož zákonného ustanovení s použitím § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody na patnáct měsíců nepodmíněně při současném zrušení výroku o trestu v rozsudku vojenského obvodového soudu ze dne 10. 9. 1974. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen podle § 39a odst. 3 tr. zák. do první nápravně výchovné skupiny NVÚ MS.

Včas podaným odvoláním napadl tento rozsudek obžalovaný a domáhal se přezkoumání výroku o vině a trestu.

Vyšší vojenský soud přezkoumal napadený rozsudek ve všech jeho výrocích, jakož i správnost postupu řízení, jež mu předcházelo, a dospěl k závěru, že výroku o vině nelze vytknout žádné pochybení.

Rovněž ve výroku o trestu, pokud jde o jeho výši a nepodmíněnost, neshledal odvolací soud žádných závad.

Naproti tomu nemohl odvolací soud považovat za správné rozhodnutí soudu prvního stupně, pokud zařadil obžalovaného pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do první nápravně výchovné skupiny podle zásad stanovených v § 39a odst. 3 tr. zák. V tomto směru vycházel vojenský obvodový soud z mylného předpokladu, že obžalovaný již byl v posledních deseti letech před spácháním trestného činu pro úmyslný trestný čin ve výkonu trestu odnětí svobody, přestože ve skutečnosti byl obžalovaný ve výkonu trestu pouze za jeden ze sbíhajících se trestných činů, a nešlo tedy u něho o recidivu. Poněvadž v tomto případě soud prvního stupně aplikoval ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák. o souhrnném trestu, byl povinen věc posuzovat tak, aby obžalovaný zásadně nebyl v jiné situaci, než v jaké by se nacházel, kdyby bylo rozhodováno o obou trestných činech současně a byl mu ukládán trest úhrnný.

Vzhledem k uvedenému právnímu pochybení zrušil odvolací soud vadný výrok a sám rozhodl tak, že zařadil obžalovaného opět do první nápravně výchovné skupiny NVÚ MS, avšak za použití a v souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák., jak správně podle tohoto ustanovení měl učinit již soud prvního stupně.